

צל הנורא

לְאִימָא

אֶת הָאִפּוֹר לְעֵינַיִם יִצְרָתִי מֵהִשְׁטָפוֹן הַגָּדוֹל.
 בְּעֶזְרַת קִרְנֵי הַפָּרָה אֲנִי אוֹחֶזֶת בְּשִׁמְשׁ. תָּמִיד שִׁמְשׁ.
 שְׁלֹא תִפֹּל לִי הַשֶּׁמֶשׁ.
 כָּכָה לְמַדָּת. כָּכָה אֲנִי עוֹשָׂה.
 הִלַּכְתִּי לְאֻזּוֹרִים הֵלֵא מְפָרִים. מִי שְׁנוֹשָׂאת שִׁמְשׁ –
 יְכוּלָה.
 לֹא יִדְעֵתִי שְׁאֲדֹרְךָ לְכָל כֶּךָ הִרְבָּה אֲנָשִׁים
 עַל כָּל כֶּךָ הִרְבָּה אֲדָמוֹת
 קְדוּשׁוֹת.
 עַל כָּל כֶּךָ הִרְבָּה פְּרוֹת
 קְדוּשׁוֹת. כָּל אֶחָד מִמְּצִיא לוֹ קְדוּשׁוֹת
 חֲדָשׁוֹת לְבָקָרִים.
 אֲבָל כָּכָה לְמַדָּת, כָּכָה אֲנִי עוֹשָׂה.
 אֲנִי מִתְבּוֹנֶנֶת בְּכָל יוֹם בְּטֶלֶסְקוֹפ –
 בְּשִׁבִּיל הַחֶלֶב.
 הַחֶלֶב שֶׁלִּי. עֲכָשׁוּ אֵינִי יוֹדַעַת אִם אֲנִי אֲבִדְתִּי
 אוֹ אֶת זֶה שֶׁאֲבִדָּה.
 אִף אַחַת לֹא אֲבִדָּה –
 אֶת כָּבֶד הַגֻּעַת, כְּמוֹ שְׂאֵת, עֲכָשׁוּ תוֹרִי.
 כָּל אֲדָמָה נִרְאִית צֹהֶבָה. תוֹךְ הַבִּיצָה. עוֹלָם בְּעוֹלָם.
 אֲפֹשֶׁר לְדַעַת זֹאת רַק בְּצִיפָה.
 צְפִיפוֹת הָאֵוִיר שׁוֹנָה.
 בְּבִקָּר אֲרִיָּה.
 בְּלִילָה לְבִיאָה.
 אֵל תִּשְׁכַּחֲךָ לְהִגֵּן גַּם עָלִי.
 (עָלֶיךָ הִגַּנְתִּי עוֹד כְּשֶׁהִיִּיתִי יְלִידָה).
 גּוֹף וְנֶפֶשׁ נִתְּתִי לָךְ מִתְּנָה.
 וְאֶת לִקְחָת –

מִתְנַה עֲטוּפָה כִּילֻדָּה.
וְאַל תִּשְׁכַּח לִהְיוֹת אִם –
גּוֹפֶן גּוֹף אָדָם רֹאשׁוֹ רֹאשׁ פָּרָה.
(אֲנִי אוֹמֶרֶת לָךְ, אֲנִי אוֹמֶרֶת לִי)
כָּכָה לְמִדָּת. כָּכָה עֲשִׂית אוֹתִי. כָּכָה אֲנִי מְלַמֶּדֶת אֶת בְּתִי. כָּכָה אֲנִי עוֹשָׂה.

זכריה י"ב 2-5, או: נְרַטִיבִים

"... הִנֵּה אֲנֹכִי שֵׁם אֶת יְרוּשָׁלַם סָף רֵעַל לְכָל הָעַמִּים סָבִיב
וְגַם עַל יְהוּדָה יִהְיֶה בְּמִצּוֹר עַל יְרוּשָׁלַם: וְהָיָה בַיּוֹם
הַהוּא אֲשֵׁים אֶת יְרוּשָׁלַם אֶבֶן מַעֲמָסָה לְכָל הָעַמִּים
כָּל עַמֻּסְיָה שְׂרוּט יִשְׂרָטוּ וְנֶאֱסָפוּ עָלֶיהָ
כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ..."

אָמַר

וַעֲשֵׂה

וַעֲשֵׂה

וְאָמַר.

וְלֹא מִשְׁנָה אֵיךְ תִּשְׁנֶה אֶת הַדָּבָר.

בְּאוֹתָהּ הַנִּקְדָּה הָעֵתִיד, הַהוּא, הָעֶבֶר.

וְהַכֵּל כָּבֵד נִקְבַּע,

לְגִרְגִיר, לְצִדִּיק, לְאֶכָזֵר בְּאֶכָזֵר.

אָכֵל –

לֹא לָךְ הוּא אָמַר.

אָמַר לְגִבְרִים. חֲדֵי הַזִּיפִים.

וְאַתָּה?

אֶת־רַק אֲדוֹת הָעֶפֶר.

אֶבֶן קִטְנָה

תַּחַת רַעֲמֵי עֲנָקִים.

אֶבֶן קִטְנָה מְצַפֶּת חוֹל

מִסְעָרוֹת זְמַנִּים רְחוֹקִים.

רוֹאֶה בְּכָל סוֹס תְּמָהוֹן

וְרוֹכְבוֹ לֹקָה בְּשִׁגְעוֹן

וְכָל הָעַמִּים עֹרֹן,
עֹרֹן!

וְאֵת?
אָבֵן קֶטְנָה שְׁנִשְׁבֶּרֶת,
מִלִּיּוֹנִית הַחֲלָקִיק
מִתּוֹךְ אָבֵן מַעֲמָסָה לְכָל הָעַמִּים –

דְּעִי,
הַהֲצַמְדוּת אֶל הָאֲנִי לֹא טוֹבָה.
כָּל הַחֲלִיּוֹת מְהַדְּקוֹת
לְכָל אוֹת – תִּאֲוִרָה,
לְכָל שֵׁם – טְעוּת.
לְכָל מֶלֶךְ – אֵיזוֹ דְּחִיפּוֹת אוֹ
נְחִיצוֹת.
לְכָל קֶלֶלָה – תִּרְבּוּת.
בְּכָל אָבֵן קֶטְנָה שְׁנִשְׁבֶּרֶת
מְהַדְּדֶת אָבֵן חוֹתָם,
אָבֵן יְסוֹד,
אָבֵן מַעֲמָסָה
וְיָצַל הַנּוֹרָא –
הַשְׁלֵמוֹת.